

Miniștrii ungurești în Lemberg.

După atâtea „victorii” câte le-a „reportat” ministrul-președinte Wekerle în timpul din urmă contra legiunilor de dușmani de totu soiul ai „liberalismului” evreo-maghiar și ai „ideei de stat”, și după ce și-a făcut el însuși în discursul său din Baia-mare panegiricului asupra vitejiilor sale, însoțindu-l cu o dosă tare de frase storătoare și de amenințări războinice la adresa „agitatorilor” din țară și din afară, a găsit cu cale să facă împreună cu colegul său del resortului comercial și cu ministrul croat o excursiune la Lemberg, la expozițiunea centenară polonă, ca să soliciteze amicitia și alianța Polonilor.

Cu toate „victoriile” înregistrate cu atâtea îngâmfare în monitoarele evreo-maghiare și cu tota „puterea” nădrăvănească și iresistibilă, de care pretind, că ar dispune adă guvernării ungurești, ei simțu trebuința de a-și căștiga aliații și decă nu-i mai găsescă în afară de granițele monarhiei, îi caută înăuntrul lor, în Galiția.

Deși d-lu Wekerle și colegii săi au călătorit *incognito* și s-au ferit de a da vizitei lor un caracter oficial, totuși natura însăși a acestor vizite nu prea obicinuită a trei miniștri indică destul de clar, că ea a urmărit și un scop politic. Așa a fost ea înțelesă și interpretată și de presa polonă, din Galiția și prin cercurile politice din Lemberg se crede, că Wekerle vrea să stabilească o înțelegere cu Polonia, câștigându-i pentru sine, deoțee sprijinul Nemților liberali austriaci și se pare prea slab.

Este cu atât mai bătătoare la ochi călătoria aceasta a miniștrilor unguri, cu câtu Slavii din Austria se portă cu o rezervă rece față cu expozițiunea polonă din Lemberg, Cehii au refuzat chiar de a urma invi-

tării, ce li-s'a făcutu să ia parte la ea și s-au dus la Lemberg numai Nemții liberali și acum miniștrii ungurești cu ministrul croato-slavon, era în zilele aceste este așteptată o excursiune în masă a Ungurilor, ce se va face din Pesta la Lemberg.

Momentele aceste le marchează și ziarul liberal polon „Dziennik Polski” susținându, că călătoria miniștrilor ungurești n'a fost dictată numai de curiozitatea de-a vedea progresele economice și culturale ale Polonilor, și că ea nu putea rămâne fără de urmări politice.

Care să fiă aceste urmări? Nu cumva are să ne surprindă fraternizarea dintre Unguri, Poloni și Nemții liberali?

Nu e nimic nou în această apropiare, căci este știut și a fost de atâtea ori probat del inaugurarea dualismului încoco, că razimul supremației, exercitate în detrimentul egalei îndreptățiri naționale a tuturor popoțelor monarhiei, au fost și sunt Ungurii în partea de dincoace, era Germanii și Polonii în partea de dincolo de Laita. Și astăzi cu a cui concursu este paralizată acțiunea împăcinerii în Austria, decă nu cu a Nemților liberali și a Polonilor din Galiția?

Spiritele înrudite se găsesc dăr pretutinden și în totu timpul și nu era de lipsă ca d-lu Wekerle să meargă pe o căldură atât de mare la Lemberg, ca să demonstreze acesta. Dera a vrut pôte să se asigure de vr'unu concursu anumit și imediat al Polonilor, de pildă pentru viitorea campanie, ce voiesce să-o întreprindă la toamnă în delegațiunilor contra ministrului de externe conte Kalnoky, și pentru acesta a trebuit să intre într'unu contactu mai strins cu Polonia și s'a folosit de ocaziunea binevenită.

Se vede însă, că n'a avut noroc ministru-președinte ungureșu, căci Polonia mai cuminti prin pă-

șaniile lor din deceniile ultime, nu prea pară dispuși pentru aventuri cutezate politice, au devenit mai conservativi. În totu casul primirea ce li-s'a făcutu miniștrilor unguri la Lemberg a lăsatu multu de dorit, căci cu totu incognitul lor, putea să fiă mai călduroasă și mai distinsă. Dăr s'a observat că lipsă de atențiune cuvenită, că cu toate că era anunțată de mai înainte sosirea miniștrilor unguri, președintele expozițiunii, principele Adam Sapieha, a absentat din Lemberg.

Nefindu acasă principele, a lipsit și primirea strălucită, de care nu cu mult înainte avură parte nice deputați austriaci, cari veniseră să viziteze expozițiunea.

În asemeni împrejurări d-nul Wekerle și colegii săi Lukats și Iosipovich au trebuit să se mulțămescă cu banchetul, ce li l'a datu guvernorul Baden și care, cum se asigură, a avut un caracter politic.

Politica a constatu numai în schimbul de vorbe de simpatie între Poloni și Unguri și credem, că deocamdată nici nu va putea avea altu rezultat, căci multe ar vrea și Poloni din Galiția, dăr nu le prea dă mâna.

Maghiarii și contele Kalnoky.

Sub acestu titlu „Politik” din Praga dela 8 l. c. vorbindu despre raporturile, ce domnesc astăzi între Maghiari și guvernul lor și între ministrul de externe, conte Kalnoky, dice:

Nu începe nici o îndoială, că lupta pentru legile matrimoniale ungurești a deschis unu abis foarte adencu între ministrul de externe și între Maghiarii cei dela putere. Maghiarii se pregătesc în totă tăcerea pentru unu atacu vehementu asupra pozițiunii ministrului Kalnoky, în care ei privesc pe cel mai periculosu dușmanu al puterii lor. Îndestulți n'au fost Ungurii cu Kalnoky nici odată, de-

ore-ce ei încă dela încheierea pactului încoco voiau să vadă ocupate nu numai postulu însemnatu alu ministrului de externe, ci și toate cele mai importante posturi de încredere, cu Unguri. Contele Iuliu Andrassy realizase idealul compatrioților săi în această privință, și cu ocaziunea retragerii lui se credea ca sigur, în Budapesta, că eraș unu Unguru în locul. Dăr fu numit Heymerle, și acestuia îi urmă contele Kalnoky, care dela Unguri nu are decatu numai numele. Dela început Ungurii îi urmăreau politica cu neîncredere, li-se părea, că pasesce prea încetu și prea cu socotelă în ce privesce politica față cu Rușii și cu statele balcanice. Politicianii Budapeșteni ar fi dorit o politică mai fără considerare, să i-se pregătescă Rusiei desastre politice în Peninsula balcanică, să se sprijinescă în modu mai energicu politica regelui Milanu, apoi politica prințului Ferdinand și a lui Stambulov.

Contele Kalnoky suferi timpu îndelungat disgratiua Maghiarilor și rămase chiar și atunci liniștitu, când fu reproșat pentru politica lui din partea contelui Iuliu Andrassy. În fine fu însă și el silitu să ia mai bine la ochi amestecurile totu mai cutezate ale Maghiarilor, și atunci făcu observarea, că în Budapesta există o clică de persoane cu influință, cari pe barba lor făcu politică mare, intrigă și espun monarhia la mari pericole. Magnații unguri adevă făceau pe socotelă propriu politică balcanică, intrigau prin Belgrad și Sofia pentru de-a provoca crize, și voiau să grăbescă momente hotărătore, pentru cari politica lui Kalnoky nu putu fi câștigată. Politica acesta a magnaților creă numeroșele neînțelegeri, și făcu să apară, că Austria în Peninsula balcanică face o politică oficială și una neoficială. Și numai acesta ar fi fost destul, ca Kalnoky să înțelegă, că grandomania și inchipuirea Maghiarilor este unu elementu periculosu și dăunaciou pentru politica generală. Dăr s'au mai adaus și alte momente. Și șovinismul excesiv maghiaru pe toate terenele politice interne creă, în fine, pentru politica esternă mari pericole.

Mai alesu uneltirile întreprinse fără considerare contra Românilor, amenință

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Unu crin.

Traducere din franțuzesce.

(2) (Urmare.)
— Ași vrea să știu numai decatu, decă tu ai vre-o obiștiune majoră contra însurătoarei.
— Nu.
— Etă, eu am unu amic, care locuesce la Touraine.
— Pământulu e foarte roditoru pe acolo.
— Nu mă întrerupe. Este marchisulu de Valmer. L'ai vedutu în erna acesta la Parisu.
— Mi-aducă aminte.
— Am vorbitu împreună de tine. Elu are o fiică de 17 ani, crescută sub ochii mamei... o inimă tinără... unu ângeru.
— I-ai vedutu arpile?
— Eu n'o cunosc. Tatalu său mi a spus. Valmer e părinte. Celu mai bunu lucru e să mergi tu acolo s'o vezi.
— E departe.

— Ar fi adus pôte ângerulu la Parisu, dăr e mai bine să lu vezi în pervazulu său... O provincială în Parisu e imposibilă... Odată nevasta ta, decă-ți place educațiunea ei va fi curend făcută.
— Și decă n'o voiu plăce?
— Tu?
— Da.
— Unu prostu impertinentu acela, care face pe modestulu.
— Nu se scie.
— V.i vedé... Cunosc eraldica?
— Forte bine.
— Valmer cultivă cu iubire arborii genealogici ai provinciei sale. Tu îi vei fi forte util. Vei duce o vieță de cavaleru dela țera. Decă și-se va uri, te vei întorce.
— Insurătoare, ca insurătoare. Preferi pe o provincială unei fete bine educate dela Parisu.
— Ași avé multe de dîsu la acesta. Femeile sunt femeile. Sunt mii de parisiene, cari esu din cuptorul dela Operă albe ca zăpada; și sunt ângerași de provincie, cari își lasă arpile în mânăstire ori în pensionat... E tréba ta.
— Voi merge.
— Trei sute de mii franci bani gata,

singura lor fiică și speranțele cele mai mari.
— Da.
— Familia escelentă. D'n provincie, dăr omeni bun... Tu ești cuminte Albert.
— Dău așa!
— Ș'apoi vezi, tu n'ai făcutu nimic de când ești pe lume. Insoră-te decă cel puținu.
— Acum îndată?
— Cum vei voi, băiete, cum vei voi. Cu cât mai curend, cu atât mai bine. Acum seu nici odată. Odată la Touraine, decă în decursu de 14 zile nu te-ai decis, întorce-te!
— Fii liniștit!
— Și decă nu-o vei lua, bagă de seamă și nu face dragostu mic, căci nu vreau să mă stric cu această familie, mă înțeleg?
— Forte bine. Așadăr voiu pacheta unu geamantanu plinu cu cărți vechi, care de care mai genealogice. Cum se chiamă fiica lui?
— Agnes.
— Ciudatu nume.
— De ce ciudatu?
— Ea se chiamă Agnes.

— Ei bine, p'acolo e moda de-a se chema Agnes.
— Adevăratu.
— Vina mea e?
— Nu.
— Eu nu 'i suntu rudeniă, și tatalu ei nu m'a consultat, când a botezat'o.
— Mi-e egal.
— Parbleu!.. Cu toate aceste nu înțeleg, că de când cu drumurile de feru și cu telegrafulu, mai sunt încă tradițiunilor patriarchale așa de tare înrădăcinate în unele localități. Ți-ar plăcea mai bine numele Gertruda, Felicitas, seu Leocadia?
— Suntu toate prôte aceste nume.
— Ei bine, de ce te plângi?
— Nu mă plângu.
— Ce nume visezi tu? Armada?
— Cora?
— Nu.
— Agnes e unu nume încântătoru, virtuos. În adevăr, Albert, tu ai prejudeți Nici Mollere nu era așa difoilu.
— Acesta e joculu vechiu.
— Joculu vechiu, neghiobule, a fostu cel bun.
— Ai consimți d-ta să te numesci Arnolph, Chrysal seu Geronte?

comunicațiunile amicale ale politicii externe într'un punct, care, ivindu-se o situațiune critică, ar pute foarte ușor să fie pentru această politică cel mai important și hotărîtor.

Dela întreținerea relațiilor bune cu România depinde foarte mult, depinde viitorul politicii balcanice a Austriei; și acesta mai ales acum, când politica balcanică a magnaților maghiari s'a compromis în mod atît de miserabil în Bulgaria. Conte Kálnoky a ajuns la convingerea, că șovinismul maghiar, rădîmat pe puterea sa nemărginită, a devenit periculos chiar și pentru cele mai importante interese ale monarhiei.

„Diplomatica“

Sub acest titlu oficioasă „Pester Correspondenz“ publică următoarea informațiune, ce dice, că a primit-o din Viena:

Schimbarea personală la ambasada din București se va întempla mai în grabă, decât cum s'a creșut pîn'acum. Probabil, că deja înainte de intrunirea delegațiilor va fi primită demisiunea șefului de pînă acum, al legățiunii, contele Agenor Goluchowski, trimis în locul lui va fi numit; extraordinar și ministru plenipotențiar, baronul de Aerenthal.

În ministeriul de externe s'a esperiat, că contele Goluchowski în indignarea sa, că l-au lăsat pe el, magnatul polon, timp de opt ani într'un post relativ mai inferior, pe când el credea a avea dreptul la un post de ambasador, și-a împlinit agendele cu prea puțin zel. Nu dădă nici o atențiune nelților irredente române și întrelăsă de aș face observările de lipsă și a le raporta la timpul ministrului, astfel încât acesta afla despre cele ce se petreceau în București mai adese-ori numai din ziare și nu din depeșele ambasadorului. Contelui îi lipsi și energia recerută față cu guvernul român; „boierii aceștia“ — mai ales în timpul din urmă — erau pentru el mai neînsemnați omen, decât ca să convină prea mult cu ei.

D-l de Aerenthal este un om cu totul de altă pînură; nu numai, că e unul dintre cei ce au cap mai bun în corpul nostru diplomatic, ci știe, pe lângă totă poleitura și fineța, se pășcă la locul potrivit și în momentul potrivit în mod foarte energic, cu deosebire însă e un observator zelos și ager.

Ministerul de externe pune mare pondă pe postul din București și n'a încetat de a avea convingerea, că atacurile nerușinate și defăimătoare, care sînt îndreptate din România contra Ungariei, fără ca guvernul român să fie în stare a-l împiedica, s'au măcar a-l restrînge, valmă va și prestigiul întreg al monarhiei — abstrăgîndu dela aceea că și Austria are în Bucovina o provincie împopulată cu mulți Români și Moldoveni marginași tocmai atît de puțin s'ar pute

— De ce nu?

— Și eu să fiu Leandru, Valeriu s'eu Clitandru?

— Albert, fiul meu, ești un ne-rod. Dejunul e gata.

— Intrăbă pe servitor, dacă ar voi să se cheme Lafleur, Basque, ori Champagne.

— Ah! Etă armarea principiilor dela 89...

— În fine, dacă voesci vom merge să vedem mica casă de pe Champs-Elysée și dacă te vei insura, va fi a ta.

— Mă răsești.

— Iți dau și cei doi murgi ai mei.

— Acesta e un dar princiar.

— Și bine-cuvîntarea mea... Albert nu-ți permit de a-ți face haz de binecuvîntarea mea.

Lucrurile fiind astfel regulate, contele scrisese marchisului de Valmer și i anunță sosirea apropiată a fiului său, d'ér fără a fixa data precisă. Astfel primirea nu putea să fie pregătită dinainte și luă visei caracterul ei particular.

(Va urma).

gena, de aș îndrepta într'acolo pofta lor de pradă, cum o facă acesta Valeriu față cu Transilvania.

„Irredenta română și Kálnoky.“

Sub titlul acesta „Egyetértés“ dela 8 August publică o scrisoare, ce i-se trimite din București, și în care vre-un Ungur de-acolo, care de bine ce-i merge nu-și începe în piele, se ocupă de așa numita „irredenta română“, debitîndu la adresa regatului român o sumă de ineptii și amenințîndu într'un mod nerușinat un întreg popor.

Scrisoarea spune la început, că „irredenta română“ constă din două feluri de aderenți: irredentiști, cari lucră pe față, cari adună bani sub pretext, că în Ardeal trebuie ținută mereu trează agitațiunea, ca nu cumva România să se împăce cu ideea de stat maghiar. Al doilea, sînt irredentiștii, cari lucră pe ascuns. De categoria acesta se ține fără deosebire de partid, marea majoritate a politicilor români.

Irredenta română, dice dummer Augustul lui „Egyetértés“, e solidară cu toate elementele revoluționare; ea e mijloc în mîna reacțiunii europene, care folosesc elementele revoluționare contra liberalismului european.

Spune apoi, că irredenta română ar fi pătîto în Basarabia, căci Țarul Alexandru III a făcut atent pe guvernul român, că continuîndu-se în Basarabia agitațiunile, el va lua măsuri păgubitoare pentru regatul vecin. După-ee spune această nerușinată mincînă, Ungurul din București se rătoește astfel:

„În timpul din urmă, irredenta română și-a concentrat totă activitatea pentru răscularea Valahilor din Ardeal; pe cei moderați i-a infundat sub terorismul celorlți, și acela care nu ține cu ultraștii e trădător, e ultraștii vreu s'o continue cu politica de pasivitate, care pregătește ruperea Ardealului de cîtră Ungaria, ca să ușureze anectarea lui la România. Pînă când irredenta română sub protecțiunea din București — pôte să lucreze liber în Ardeal, e agenții ei vin, merg, agit, aștă, și când îi amenință pericolul se refugiază în România și ridă de peste hotare de mânia guvernului maghiar: pînă atunci ori ce încercare de împăciuire între elementele valahe moderate și între ideea de stat maghiar va căde. Pînă atunci elementele moderate nu se pot libera de terorismul ultraștilor și la casă de răboiu, etă că revoluția e gata în Ardeal.“

„Gînditu-s'a contele Kálnoky, că ce însemnă: revoluția în Ardeal în timpul de răboiu? Ardealul este cea mai însemnată pozițiune militară a monarhiei noastre: e un așa numit „hochplateau“, care dominează întregă valea Dunărei, așa că cel ce are Ardealul, pôte dice, că contra voinței lui nu pôte merge nime la Constantinopol.“

„În istoria nu aflăm exemplu, ca o mare putere (Ungaria) să fi suferit, ca un stat mic (România) să-i pericliteze prin agitațiune cea mai însemnată pozițiune strategică; dacă contele Kálnoky suferă acesta, atunci nu peste mult va protesta ministrul comun de răboiu.“

„Slăbiciunea și miopia contelui Kálnoky va duce în sfîrșit lucrul așo că într'o bună diminiță monarhia va fi silită să ocupe Bucureștii și să succedă cu mîna proprie gatul irredentei române.“

Adecă cum? Căpiva jidan puturoși din Budapesta formeză monarhia întregă? Cum vin kossuthiștii periciunați și nepericiunați dela „Egyetértés“ se vorbesc în numele monarhiei, ei nise nulități politice, nise elemente degenerate politice? Ori dora îi mîncă pielea?

De-ar fi cu iertăciune, ni-am lua voi să-i întrebăm totuși, când au de gînd să plece spre București? Apoi să le mai aducem aminte, că Carpații sînt mari și au prăpastii adînci.

„Neue freie Presse“ despre cestiunea română.

Organul de frunte al publicității vieneze, „Neue freie Presse“, care stă în legătură cu cercurile guvernamentale ungurești, revenîndu asupra cestiunii române, dice între altele:

Deslegarea cestiunii române nu se pôte face altfel, decât dacă conducătorii radicali, cari urmăresc scopuri irredentiste, vor fi paralizați; acesta însă se pôte ajunge numai dacă cauzele îndreptățite de nemulțumire, cari au cuprins cercuri largi la poporul român, vor fi delăturate. Aici se răsbună sistemul, care este legat de numele lui Coloman Tisza, cel mai strălucit dintre toți conducătorii parlamentari. Opera de guvernare a lui Coloman Tisza a stat numai din conducerea parlamentului, pe care celelalte probleme mari au fost date uitării. Raporturile de circulație schimbîndu-se, au atras după sine transformarea relațiilor economice în Ardeal; vechiul comerț de transitu prin România a încetat, și încetarea lui a nimicit multe existențe. Răboiul vamal cu România a atins mai tare Ardealul, luîndu cîștigul dela mî și mî.

La acesta se mai adaugă stările administrative din Ardeal. Dacă în Ungaria propriu zisă actuala viață municipală nu e bună, cum s'a recunoscut și oficioasă, atunci cea din Transilvania în mare parte este cea mai coruptă din cîte s' pot închipui.

Administrația comitatensă din Ardeal este împărțită între cîteva familii de gentry, cari nu cunosc altu scop, decât a-și satisface interesele proprii și a-și feric rudenile.

Stil de renegat.

Un Rutean renegat, cu numele Bogh Márton, publică în numărul dela 8 August al lui „B. Hirlap“ un articol privitor la credințioșii din diecesele gr. cat. ale Muncaciului și Eperješului. Ca curiositate, reasumăm aci cuprinsul acestui articol, care arată în color atît de triste starea de decadență, în care se află nenorociții credințioși greco-catolici din diecesele amintite:

După ce protesteză în contra celor ce pe credințioșii gr. cat. din diecesele Muncaciului și Eperješului, „fi după limbă Maghiari, Slovaci, Ruteni, ori Valahi“, îi amintesc și pun alături cu naționalitățile din celelalte diecese gr. cat. din Transilvania, s'eu Ungaria, dice:

„Eu, și împreună cu mine mare parte a dieceselor Muncaciului și Eperješului, suntem și ca naționalitate Maghiari; o altă parte însă, ce e drept, suntem ca naționalitate Ruteni și Slovaci—numărul Valahilor e de tot neînsemnat — ca națiune însă au fost Maghiari, Maghiari sînt astăzi și Maghiari vor rămîne.“

„În diecesele gr. cat. ale Muncaciului și Eperješului nu se află astăzi preot, învățător și, peste totu zis, familia, în a căreia casă se nu se afle atîrnat pe pereți portretul lui Kossuth, alături cu alu regelui încoronat. Și fiindcă preoții și învățătorii noștri sînt lipiți de s'raci, n'are nimeni să se mire, dacă în ținuturile rutene și slovace copiii noștri învață întai limba slovacă ori rutenă, care este limba lor maternă.“

„E fapt, că limba bisericăscă a acestor două diecese este cea rutenă și că în urma acesta elevii preparandiali și clericii învță, s'eu și folosesc limba rutenă, d'ér neg, că singura cauză a stărei înapoiate a credințioșilor maghiari ar fi limba liturgică rutenă. Causa acestei împrejurări este simplamente aceea, că Rutenii sînt mult mai numeroși, decât Maghiarii și astfel elementul maghiar se contopesc în cel rutean.“

„Pînă când limba bisericăscă este cea rutenă, preoții și învățătorii trebuie să știe această limbă și dacă și astăzi limba bisericăscă este rutenă, noi nu avem ce face,

căci ori cât de multă am dori să introducem limba maghiară în bisericile noastre, aceasta nu se pôte, noi nu o putem face, deși în ce se ține de noi, facem tot ce se pôte.“

„Este greșelă însă din partea celor ce dice, că poporul maghiar noi i-am impune cu forța limba rutenă și că poporul, după ore-care rezistență, o primesce și se rusifică. În ținuturile locuite de Maghiari ale dieceselor Muncaciului și Eperješului pretutindena limba bisericăscă gr. cat. este cea maghiară, ungurese cîntă, ungurese fac rugăciunile, inscripțiile dela crucifixuri sînt ungurești, așa în loc de ruteneșcul „I. N. C. I.“, s'eu latinescul „J. N. R. J.“ este scris ungurese: „Náz. Jéz. Zsid. Kir.“

„Noi, greco-catolici din diecesele Muncaciului și Eperješului, ori că suntem după naționalitate Ruteni, ori Slovaci, nu avem nimic comun cu ordinațiunile de fetul ordinațiunii lui Pavel, nu le cunoscem și atît ca Maghiari, cât și ca greco-catolici le perhoroscăm.“

„Eu așa știu, că nici d-nii episcopi Firczak dela Muncaci și Vályi dela Eperješ, nici preoții și învățătorii noștri, nici poporul nostru ruten și slovac nu este în contra introducerii limbii maghiare în biserică, ba din contră încă o dorește. Că în privința acesta n'am ajuns pînă acum la rezultate mari, cauza nu este a se căuta în lipsa de zel patriotic din partea noastră, ci cauza este s'racia. Venitul anual al episcopiei din Muncaci este mai puțin, ca 30,000 fl., alu celei dela Eperješ e încă și mai puțin, e canonicii și preoții. În lupta lor pentru cîștigarea pînei de toate zilele, abia-abia pôte să facă pentru Maghiarime mai mult, decât fac.“

„Noi dorim limba bisericăscă maghiară, d'ér cea latină nu. Rogu publicu cel mare, că, dacă de aici înainte va ești s'eu va auți ceva despre popii, învățătorii și poporul nepatriotic și dao-român gr. cat., între aceștia să nu ne înțelegă și pe noi, cei ce ne ținem de diecesele Muncaciului și Eperješului, și să nu credă, că noi suntem Ruși și Muscali, ci se știe, că noi toți, deși după naționalitate se află între noi Ruteni și Slovaci, în privința națională însă noi toți suntem Maghiari. Între cei 12 apostoli s'a aflat un trădător, — dacă și între noi s'ar afla un om „bolnav“, pentru aceea însă precum cei 11 apostoli, au rămas postoli, așa și noi Maghiari vom rămîne!“

Căderea lui Stambulov.

Sunt cunoscute declarațiile făcute de corespondentul ziarului rusesc „Novoje Wremja“ unui redactor al ziarului vienez „Neue Freie Presse“ asupra situației în Bulgaria. Se dicea, că motivul căderii lui Stambulov ar fi—după corespondentul rusesc, pe care „Neue Freie Presse“ îl numește Old gentleman — faptul, că principesa Maria Luisa, soția prințului Ferdinand al Bulgariei, ar fi păstrat o atitudine rece față cu Stambulov, pentru-că ea a fost adese-ori martoră la conduita puțin respectuoasă, pe care o avea fostul ministru bulgar cîtră prințul.

Etă acum, în această privință, după ziarul vienez, textul declarațiilor corespondentului rus:

„Dacă prințul Ferdinand, care e un gentleman în înaltul înțeles al cuvîntului, a suferit atît timp pe Stambulov la putere, cauza e, că acesta a știut să aducă în legătură prezența sa în fruntea afacerilor cu existența dinastiei. D'ér cu înșurătoare prințul, poziția d-lui Stambulov a fost sugidită.“

„Într'adevăr, princesa Maria Luisa, care se bucură în Bulgaria de cea mai mare popularitate, a avut o atitudine rece față cu Stambulov, de ore-ce de mai multe ori a avut ocaziunea să fi martoră de conduita acestuia puțin respectuoasă față cu prințul.“

„Și aci e origina acelei opozițiuni, care a răsturnat pe Stambulov. În jurul prințesei s'au grupat un șir de bărbați, cari au alimentat opoziția contra lui Stambulov.“

„Indemnului imediat pentru demisiunea lui Stambulov l'a dat înse cererea primului-ministru căcut, adresată prințului, ca să declare starea de asediu în districtele Tirnova, Varua și Burgas. Dér această măsură nu era justificată prin nimic, de cât pôte prin aceea, că în numitele ținuturi se lucra energic contra domnului Stambulov.

Prințul nu voia să scie nimic de proclamarea stărei de asediu. El i-a dist lui Stambulov: „Luarea acestei măsurii n'ar face, decât să întărească afirmarea dușmanilor noștri, că în Bulgaria domnesce anarhia. Și cum am puté noi face una ca asta?”

D. Stambulov, la cea mai neînsemnată divergență de păreri amenința pe prințul cu demisiunea, cu adâncă convingere, că prințul nu-l va lăsa să se retragă.

„Cererea de demisiune n'a putut fi însă rezolvată imediat, de ôre-ce prințul trebuia să plece. Stambulov în mod demonstrativ nu s'a dus la gară să primescă pe prințul, scuzându totuși absența sa cu o indispoziție.

„Primul consiliu de ministri, ținut imediat după întorcerea prințului, în palatul princiar, s'a ocupat cu cestiunea demisiunii lui Stambulov.

„In principiu, prințul Ferdinand era deja hotărât să primescă demisiunea lui Stambulov, însă voia să cunoscă întâiu lista viitorilor ministri. Dér un membru al consiliului de ministri dișe prințului: „Alteț, înainte de a păși la formarea unui nou cabinet, trebuie să concediezi vechiul minister.”

Cererea de demisiune a lui Stambulov era pe masă înaintea prințului, care se mai reținea încă s'o subscrie. Atunci se sculă Grekov și dișe: „Alteț, ministrul nu mai pôte rămâne la postul său, de ôre-ce situațiunea trebuie limpedă.”

„Prințul subscrie apoi primirea demisiunii lui Stambulov.”

SCIRILE ȚILEI.

— 29 Iulie.

Un nou proces. „Tribuna” aduce scirea, că d-lui Andreiu Balteșu i s'a imanuat în temniță actul de acuză prin care i-se face cunoscut, că la 18 Septemvre se va pertracta procesul de pressă pentru adresa de aderență condamnaților în procesul „Repliei” publicată în Nr. 208 din 1893 al „Tribunei”. Adresa e datată din Turda și subscrisă de Teodor Trombitașu, Iuliu Petricașu, Gaia, Nicolau Rusu, I. Romanțianu, Iuliu Gelu Gelanu, Simeon Nicoră, Stefan Marinu, Simeon Poruțu, Valeriu Moldovanu, George Tătaru, Ioan Giurgiu, Ioan Cadarescu, Septimiu Basila, Constantin Florianu, Iuliu B. Murășanu.

— o —

Jidani la Hieronymi. Ministrul unguresc de interne a primit d-ilele acestea în audiență o deputațiune a comunităților ovricesc din comitatul Nograd, care ceru, ca cu ocașiunea petrecerii Maiestății Sale la Balassa-Gyarmath, deputațiunea Jidaniilor, care va merge să salute pe monarchu, să fi primită în audiență alături și într'ună șiră cu confesiunile. Conducătorul deputațiunii a fost advocatul din Budapesta Fleischmann Sándor, care dișe, că este o anomalie, că pe când de-o parte Jidani sunt priviți ca cetățeni egal îndreptății, de altă parte confesiunea lor este privită, ca o confesiune inferioară. Acesta este o umilire atât de nemotivată, dișe jupănu, încât guvernului nu-i este ertat a-o tolera, mai virtos fiind-că dișe, care este cel mai însemnat factor al legislațiunii, a primit recepțiunea Jidaniilor. În fața acestora, ministrul Hieronymi a declarat, că în cestiunea această el nu pôte dispune, dér „la locurile competente” va pune vorba bună pentru frații săi Jidani și va sprijini cererea lor. — N'ai ce-i face. Ungurii trebuie să pôte consecințele fraternității jidano-maghiare. Ca mâne confesiunea Jidaniilor are să fi cea dintăiu în stat și după ea au să urmeze confesiunile creștine,

până când adecă acestea vor mai puté fi tolerate de jidani.

— o —

Din Viena s'a lătit scirea, că urmașul alt archiducelui Wilhelm, în postul de inspector general al artileriei, are să fi comandantul de corp din Budapesta, F. M. L. prințul Lobkovitz.

— o —

Gimnasticii germani în Brașov. Marți în 7 l. c. s'era au sosit din Bucuresci în orașul nostru gimnasticii din Germania, cam o sută la număr, însoții de câțiva membri ai coloniei Bucurescene și mai mulți ôspeți Sași de prin Transilvania. Deja la Predeal a fost salutată întreaga societate a ôspeților germani de câțiva gimnasticii Brașoveni, cari i-au întâmpinat acolo, ér la Dirste îi salută preotul Nus sbächer. La gara din Brașov îi așteptară pe gimnasticii: reuniunea gimnasticilor din Brașov, cu musica ei și un forte numeros publicu. Cu strigăte de „Bine ați venit” fii primiti trenul ce aducea ôspeții așteptati, ér de pe o tribună îi bineventă, pe pământ brașovenu președintele reuniunii gimnasticilor din Brașov, directorul școlii de fetițe, d-lu Thomas. La finea aloctiiei porni convoiul, în care erau și numeroșe dame, pe jos spre oraș, ducându în frunte steagul reuniunii. Ajunși la sala de gimnastică, îi salută a ci vicepreședintele reuniunii, prof. Frätschkes, merseră apoi cu toții la „Schützenhaus”, unde s'a arangiat o serată confidențială. În ziua următoare, Miercuri, după amăzi s'au produs atât reuniunea gimnasticilor din locu, cât și gimnasticii din Germania în grădina localității de gimnastica a gimnasilui săsescu. S'era a fost serată dansată în Schützenhaus. Pentru astăzi si mâne au fost proiectate excursiuni pe Postovaru, pe Bucuiu și în diferite localități din țera Bârsei. Mâne s'era seu probabil Dumineca vor pleca ôspeții din Brașov spre Budapesta, de unde o parte dintre ei va face o excursiune pe muntele Tatra.

— o —

Episcopul Mețianu și vulturul cu două capete. Diarului „Hazánk” i se scie din Arad, că episcopul Mețianu a lăsat să se ia jos de pe fațada aulei episcopesci vulturul cu două capete, ce sta acolo din timpuri vechi. „Hazánk” dișe, că episcopul a fost făcut atent la vultur și numai decât a dat ordinu, ca să fi depărtat.

— o —

Dela curtea s'erbescă. Ex regele Milanu și-a isprăvit afacerile private în Paris și va pleca érăși spre Serbia d-ilele viitoare. Natalia însă va rămâne totu în Biarritz; de-o camdată ea nici n'are de gând să se întorcă în Serbia.

— o —

Preoții și velocipedul. Papa Leo XIII a permis preoților catolici, ca să pôte umbla și cu velocipedul. În rescriptul privitor la această concesiu se dișe, că inventatorul velocipedului este abatele Pranton, care încă în 1845 folosia velocipedul pentru a-și face călătoriile impuse de datorința se preotescă.

— o —

Pentru cei ce expediază pachete cu posta. După o ordinațiune mai nouă a ministrului ung. de comerciu, trimițătorii pachetelor, în cari se află articuli delicați, precum flori, mâncare etc., la expedare pôte să pună condiția, că la casu, decât nu s'ar puté preda imediat persoanei adresate, pachetul numai decât să vină înderēt. În cazul acesta trimițătorul are să scrie pe pachet cu cerusă colorată cuvintele: „Decă nu se pôte îmăna, imediat retur” (Ha nem kézbesithető, azonnal visszaz).

— o —

Camera comercială din Brașov face cunoscut celor interesati, că în Martonvásár se va ține dela 12—15 l. c. o expoziție de unelte de casă și economice.

— o —

Monumentul papei. Din Roma se scie, că Papa Leo XIII, urmându exemplul antecesorelor săi, s'a îngrijit încă fiind în viață de monumentul, ce are să i-se pună

la mormântu. D-ilele acestea Papa a comandat la sculptorul Macarai un monument din marmoră albă de Carrara. Pe sarcofagul monumentului va sta un leu, care va ține între picioare thiara. De-a drépta va fi sculptat simbolul *Credinței*, în mâni cu biblia; la stânga *Dreptatea*, odihnindu-și o mână pe emblema nobilitară a Papei. De-asupra leului, la o parte, vor fi sculptate cu litere adenci negre pe o tablă simplă cuvintele: *Hic. Leo XIII. P. M. Pulvis. Est.*

— o —

Corone eterne. Din incidentul grabnicei morți a d-rei *Olga P. Dima*, în locu unor corone peritoare pe sicriu, s'au trimis subsemnatului Comitetu parochialu. din partea On. familii a d-lui dir. Valeriu Bologa 5 fl. și a d-lor *tinere români* adunați în Branu 21 fl. v. a. ca contribuire la „fundațiunea iubiților răposati”, înființată pentru ajutorarea scolarilor români s'era. — Brașov, 29 Iulie 1894. *Comitetul parochial gr. or. din Cetatea Brașovului.*

— o —

Musica orașenescă va da Sâmbăta în 11 l. c. un concertu, în hotelu „La pomul verde” cu următorul program: 1. Vien-Paris, marș de Ertl; 2. Ouv. la Pique-Dame, de Suppé; 3. Douce souveraine, vals de Waldteufel; 4. O nopte în pădure, de Schipek; 5. Faut. la Cavalleria rust. de Mascagni; 6. Les auges d'échus, vals de Fahrback; 7. Rhapsodia ung. N. 12, de Liszt; 8. Amélia, polcă de Brandner; 9. Haus in allen Gassen, de Schreiner; 10. Auf Hieb und Stich, marș de Müller jun; Inceputul la 8 ôre s'era.

China și Japonia.

„Agentiei Reuter” i se comunică din Yokohama cu data de 6 Augustu, că a fost érăși o ciocnire între Chinesii și Japonesi, în care au învins cei din urmă. Japonesi au cuprins localitatea *Sikwan*. Chinesii s'au retras în direcția *Koshanei*, lăsându pe câmpul de luptă 500 morți și răniți. Japonesi sunt acuma în posesiunea Anului.

Foia rusescă „Novoje Vremja” primesc următoarea scire: Guvernul englesu va proclama în curându neutralitatea în răboiul coreanu și se va mărgini ași apăra interesele. Multime de ofițeri englesi au înaintat rugări guvernului chinesu, ca să-i primescă în armata chineză și fabrici mari englese continuă pertractări cu guvernul din Peking pentru fabricarea de pusc și cartuse pe s'ema armatei chinez.

Foia rusescă dișe apoi, că cu totu ajutorul, ce Anglia îl dă Chinei, acesta nu va avé nici un folos, deoarece Rusia va pretinde în ori ce împrejurări, ca conflictul actual să se sfirșescă cu recunoscerea autonomiei pentru Corea. Acesta se unesce pe deplin cu intențiunile Japoniei și Rusia va lua partea Japoniei cu ocașiunea tratărilor de pace.

Caserio după condamnare.

Diarele franceze primesc din Lyon următoarele amănunte asupra asasinului fostului președinte al Republicei franceze:

Caserio a fost adus la închisorea din Saint-Paul imediat după ce s'a pronunțat verdictul. Condamnatul a mâncat cu postă; avuse precauțiunea să-și aducă restul din rasolul, care i-se servise la curtea cu jurați, dimineța, în timpul suspendării ședinței.

Directorul închisorei a stat de vorbă cu d'nsul în celulă. Caserio regretă, că a plâns la audiență. El se întrebă, ce vor fi cugetându tovarășii lui despre acest moment de slăbiciune.

Directorul pușcării l'a întrebat, ce ar face, decât—ceea ce nu se pôte întâmpla—și-ar recăpăta libertatea; osenditul a răspuns, că nu ar mai omori, dér ar fi totu anarchistu.

Asasinul a primit ultima vizită a preotului Grassi, care i-a recomandat liniște și resemnare. Caserio a dat din umeri surișându: „Eu nu mă tem de morțe și o voiu dovedi-o. O să mă vedeți

la eșafodu; am să mă uroc cu curagiu. Cât despre recursul la casație, nu-l voiu iscăli; eu nu recunosc nimenu dreptul de a-și judeca semenii. Am suferit o jurisdicție, nu voiu mai cere alta.”

Dubreuil, apărătorul lui Caserio, s'a dus Sâmbăta să-și vadă olientul și l'a îndemnat să facă recursu. Terminul a trecut și Caserio nu mai are, decât să aștepte rezultatul demersurilor, pe care Dubreuil și-a propus să le facă în favorea lui, pe lângă președintele republicei. Dubreuil ține să-și îndeplinescă misiunea până la capăt.

NECROLOGU. Subscrii cu inimă frântă de durere anunțăm tuturor rudenilor, amicilor și cunoscuților, că prea iubitul nostru fiu, resp. frate, văr, nepot. Valeriu Telescu, Doctoru în medicină, după un morbu îndelungat și-a dat nobilită seu sufletu în mâni Creatorului, în 7 Aug. n. în etate de 28 ani. Inmormentarea s'a s'evărșit Joi, în 9 Aug. n., după ritul bisericii gr. cat. române.

Arad, 8 Augustu n. 1894.
Neconsolabili părinți: Georgiu și Rosalia Telescu n. Pap, Georgiu Telescu jun., ca frate, Veturia Telescu, ca soră; apoi mătușe, veri și verișore.

— Mihailu Grădinaru comerciantu, după o scurtă suferință a încetat din viață Joi în 28 Iulie (9 Augustu) la ôrele 4 a. m. în etate de 38 ani. Despre această tristă pierdere încunoscim că toate rudenile și pe toți cunoscuții răposatului, neconsolabili sa mamă, frate și soră. Rămășițele pămâtesc se vor ridica din casele D-nei Maria Grădinaru, t'ergul Boilor Nr. 11 și se vor înmormenta în cimiterul Bisericii sf. Nicolae din Scheiu, Vineri în 29 Iulie (10 Augustu) a. c. la 4 1/2 ôre d. a.

Brașov, în 28 Iulie (9 Augustu) 1894
Fiă-i țărina ușoră și memoria bine-
euvântată!

Literatură.

Cu v'rfu penel este numele unei colecțiuni de scrieri satirico-humoristice, ce a apărut în tipografia „Aurora” A. Todoranu din Gherla (Szamosujvár). Autorul loru este d-lu *Antoniu Poppu*. Broșura conține în totalu 15 scrieri diferite, are 104 pagine, e tipărită pe hârtia fină, cu multă îngrijire și costă 65 cr. exemplarul.

DIVERSE.

Unde se pôte mărita v'eduvele mai ușor? De sigur, că v'eduvele mai ușor se pôte mărita în acele țeri, unde se află mai mulți v'eduvi și mai puține v'eduve. Din nenorocire însă, astfel de țeri nu se prea află nicăiri, deoarece numărul v'eduvilor este pretutindenea cu mult mai mare, decât al v'eduvilor. În Elveția, de exemplu, din numărul total al locuitorilor trecuți de 15 ani, sunt 6.03% v'eduvi și 12.73% v'eduve, va să dișe aici se vinu totu câte 2—3 v'eduve pentru câte un bărbat v'eduv. Cu Elveția așa-d'era am isprăvit'o. V'eduvele doritoare de-a se mărita n'au ce căuta aici, căci nu-i trebă. În alte țeri însă e încă și mai rău, ca în Elveția. În Anglia proporția v'eduvilor față cu al v'eduvilor este de 5.4: 11.4; în Italia 6: 13.6. Mai de trăitu s'ar păre a fi în Franța, unde proporția este de 7.3: 13.9, ér și mai favorabilă este proporțiunea în Germania și Austria, unde proporția v'eduvilor față cu al v'eduvilor este de 7.3: 13.9. În Transilvania și Ungaria de-asemena e foarte desperată s'ortea v'edevilor de măritatu; aici proporția v'eduvilor față cu al v'eduvilor este de 2.95: 9.5%, va să dișe și la noi se vinu totu cam 3 v'eduve la un v'eduv. Din toate reese, că s'ortea v'eduvilor de măritatu e foarte desperată în toate țerile. Femeile, cari au ajuns să-și capete câte-un bărbat, să-l cruce și să-l grijescă, ca ochii din capu, căci sunt scumpi bărbați în lumea de astăzi și e foarte greu de-a ajunge în posesiunea lor!..

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor: responsabilu Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.		Renta de hârtie austr.	
Din 9 August 1894.		98.50	
Renta ung. de aur 4%	121.80	Renta de argint austr.	98.45
Renta de corone ung. 4%	95.85	Renta de aur austr.	122.45
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.50	Losuri din 1860	146.75
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.60	Actii de ale Bancei austro-ungar	1010.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.75	Actii de-ale Bancei ung. de credit.	451.25
Bonuri rurale ungare	95.50	Actii de-ale Bancei austr. de credit.	363.50
Bonuri rurale croate-slavone.	96.50	Napoleonori	9.99
Imprum. ung. cu premii	152.25	Marei imp. ger.	61.05
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	143.25	London (lire sterlinge).	124.60
		Rente de corone austr.	97.75

Sz. 734-1894 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonata.

A hosszaszói kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, miszerint özv. Bitaj Lajosné szül. Trutza Anna végrehajthatónak Bitai Anna Popa Parteniane végrehajtást szenvedett elleni 145 frt. 47 kr. és járulékaí iránti végrehajtási ügyében hosszaszói kir. járásbiróság területén fekvő Szancsal község 620 sz. tkjkbvben A+1-6 rendsz. a foglalt Bitai Anna Popa Párténiané stársai tulajdonát képező összesen 816 frt. becsült ingatlanokra az egyenkenti becsérték, mint megállapított kikáltási árban és egyenkénti árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok 1894. évi Augusztus hó 29-dik napján délelőtt 9 órakor Szancsal község házáál megtartandó nyilvános árverésu a megállapított kikáltási áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. § ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 170. § a szerint a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-éröl kiállított szabályszerű elismer-venyt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hosszaszón, 1894 évi Julius hó 5-én.

Török Árpád,
kir. járásbiró.

Cursul pieței Brașov.		Galbeni Cump. 5.80 Vënd. —	
Din 10 August 1894.		Rublerusesci Cump. 132.5 Vënd. —	
Banonote rom. Cump 9.79 Vënd. 9.82		Marci germane Cump. 60.60	Vënd. —
Argent român. Cump. 9.70 Vënd. 9.75		Lire turcesci Cump. 11.15	Vënd. —
Napoleon-d'orí Cump. 9.88 Vënd. 9.91		Sc-is. fonc. Albina 5% 101.25	Vënd. 102.25

ISVORULŪ Matild de BODOK

cea mai cristalină, în acid-carbonic cea mai bogată
apă minerală
alcalin-acide-ferruginosă a continentului.

Isvoru ferruginosu de primul rang!

Medicamentu cu cele mai strălucite succese în contra ma-
ladielor stomacului, în contra nervosității, în contra maladielor
causate din lipsă de sânge și cu deosebire în contra maladielor
femeilor etc.

Borviz de totă eleganța!

Apa minerală „MATILD“ se găsește în calitate
prospetă în depositul subsemnatului: **Brașov, strada Mi-
chail Weiss (ulița poștei) Nr. 12,** în toate birturile și cele mai
multe băcării.

Prețul unei sticle de 1 Litru (fără sticlă) 5 cr.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului și depositu de exportatiune

IOSIF GYÖRGY

(Transilvania.) **Bodok.** (Transilvania.)

471.8-*

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Maiu 1894.

Budapesta-Predealu									
Trenu de persón.	Trenu román accel.	Trenu român express	Trenu de persón.	Trenu accel.		Trenu de persón.	Trenu accel.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
10—	8.05	8.05		2 15	pl.	Viena	sos.	3—	1 55
8.25	2 10	1 55	6—	9.15		Budapesta		5 50	7—
11.24	4 07	3 53	9 05	11.12		Szolnok		2.30	5.23
1.35	5.46		11 33	12.50		P. Ladány.		12.06	3.46
3.46	7.08		1 50	2.12	sos.	Oradea-mare	pl.		2 25
4—	7.15		2.24	2.19	pl.	Mező Telegd.	sos.		2.18
4.39	7.43		3 03	2.49		Rév			1.52
5.22	8.18		3.46	3 24		Bratea			1.26
5.45			4 07			Ciucia			9.16
6.34	9.07		4.53	4 17		B-Huiedin		5.40	12.47
7.18	9.37		5.32	4 50		Ghirbău		4 52	12.17
8.05			6.24			Clușiu	pl.	2.—	11.01
8.32	10.37		6 59	5 55	sos.	Apahida	sos.	10 45	5.45
8.49			8 40	6 11	pl.	Ghiriș			5.18
9.06			9 08	6 27		Cucerdea			4.23
10.08			10 40	7 27		Uioara		9.23	3 51
10.37			11.25	7 50		Vințul de sus		8.53	3.06
10.59			11 54			Aiud			2.20
11.07			12.04			Teiuș	pl.		2.48
11.31			12.34	8.17		Creoiunel	sos.		2.40
11.48			11.40	1.—	sos.	Blașiu	pl.	8 23	2.40
12.25			11.55	1 40	pl.	Micăsasa		8.06	2.11
12.50			2.17	8.38		Copșa-mică	pl.	7.59	1.10
1.04			2.35	9 09		Mediaș	sos.		12.39
1.35			3.14			Elisabetopol		7 30	12.24
1.50			3.34	9.42	sos.	Sighișora	pl.		11.48
2.13			3 49	9.44	pl.	Hașfalău	sos.	6 56	11.29
2.32			4.11	9.59		Homorod		6 54	11.14
3 04			4.48	10 22		Agostonfalva		6.41	10.55
3.39			5 27	10.51		Apșa		6.41	10.55
4.01			6 10	11.12		Feldiș		6 20	10.21
5.26			7.50	12.26		Brașov	pl.	5 53	9.42
6.08			8 30	12.58		Timiș		5.33	9.13
6.40			9.03	1 15		Predeal		4 27	7.45
7.16			9.38	1.34		Bucuresci	pl.	3 53	7.01
8.—			10.25	2.09				3.37	6.35
			5 07	2 19				3 16	5.58
			5 14	2 19				2.45	5.08
			5 59	3 01				7.—	2.18
			6 29	3 31				6.—	1 42
			6 45	3 45				5—	1 12
			12.20	9.15				7.45	

Cucerdea-Oșorhelu-Regh.-săs.

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
2.02	8.10	3.11	8.58	pl.	Cucerdea . . . sos.
3.14	8.51	3.52	9.39		Ludoșu
5 07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oșorhelu . . . pl.
5.50	10.42	5.36		pl.	Regh.-săs. . . pl.
7.25	12.15	7.15			

Ghiriș-Turda									
Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.				
7.33	11—	4.—	10.17		Ghiriș				
7.53	11.20	4.20	10.37		Turda				
				5.10	10 30				
				4.50	10.10				
				3.30	9.12				
				3.10	8.52				

Copșa-mică-Sibiu-Avrigü-Făgărașu

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
2.24	11.34	7.10		pl.	Copșa mică . . . sos.
3.53	1.03	9.—			Oena
4.15	1.25	9.26		sos.	Sibiü pl.
4 36	1.46			pl.	Avrigü sos.
6.16	3.31			sos.	Făgărașu . . . pl.
8.42	6.08				
				9.34	6.20
				8.11	5.12
				7.44	4.49
				7.28	8 33
				6.02	6.54
				3.28	4.05

Simeria (Piski)-Hunedóra

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
6.15	11.35	4.25	9.43		Simeria
6.38	11.54	4.48	10.01		Cerna
7.13	12 20	5.23	10.25		Hunedóra
				5.25	10.25
				5.09	10.05
				4.45	9.38
				2.30	7.45

Brașovü-Zërnești

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
8.35	4.55	9.10			Brașovü
10.28	6.36	10.30			Zërnești
				7.36	1.44
				6.06	12.20
				8.31	7.20

Mureșü-Ludoșü-Bistrița

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
4.—	9.10	4.20			Mureșü-Ludoșü
7 07	1.01				Tagu-Budatelicü
9.59	4 55				Bistrița
				6.46	7.21
				4.15	
				1.16	

Aradü-Timișóra

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
6.25	11.35	5.58			Aradü
7.32	12.52	6.46			Vinga
8.42	2.10	7.39			Timișóra
				9.14	3.44
				9.02	2.40
				8.—	1.12
					8.15

Careii-mari-Zeläu

Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.
5.42	4.10				Careii-mari
10.30	9.01				Zeläu
				9.06	7.05
				4.20	2.25
				3.56	11.08
				6.34	1.50
					Sighișóra
					Odorheiu-séc.
				9.51	5.32
				7.20	3.—

Sighișóra-Odorheiu-séc.

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii mai negri însemnă orele de noapte.